

Riksteaterns stipendiater 2009

Tommy Fransson

Han är skådespelare, översättare och tolk med teckenspråk som modersmål. Han finns också med i styrelsen hos Riksteatern i Örebro län.

Dream Boys, där han medverkade, hade en bejublad premiär på Pridefestivalen 2008. Samma höst gjorde han succé när han med stor inlevelse tolkade Lill-Babs föreställning på Riksteaterns jubileumskryssning och i Örebro. Förra året återkom sedan Dream Boys - mycket efterfrågad och på begäran - på Riksteaterns turnéschema.

Många människor sätter oerhört stort värde på hans många kunskaper och olika yrkesroller. Därför är Tommy Fransson en av Riksteaterns stipendiater.

--

Johan Engman

Som anställd av Halmstads teaterförening har han alltid siktet inställt på föreningens medlemmar, på publiken i Halmstad och deras önskemål. Han är lyhörd, målmedveten och engagerad.

Halmstads teaterförening har under flera år haft stor potential och med Johan Engman har teaterföreningen tagit många stora kliv framåt. Föreningen har profilerat sig som en förening där både medlemmarnas och publikens intresse ökar. Publiken förra året ökade med hela 70 procent. Att intresset för teater är så stort i Halmstad är till stor del Johan Engmans förtjänst. Han vågar och väljer nya vägar.

Johan Engman är väl värd Riksteaterns stipendium. Han är ett föredöme för många som arbetar för Riksteaterns publik, medlemmar och artister.

--

Scen Sundsvall – En del av Riksteatern

Under 2009 skördade den här teaterföreningen många framgångar. Publiken växte och medlemmarna blev ännu fler. Föreningen samarbetade med andra scenkonstaktörer, startade en ungdomssatsning och ordnade träffar som lockade hundratals medlemmar.

På deras repertoar finns både klassiker och nya grepp. Publik får möta såväl Strindberg som afterwork med kvinnorrättskamp.

Scen Sundsvall – som teaterföreningen i Sundsvall nyligen bytt namn till – är en mycket välskött och framgångsrik förening. För några år sedan var de 350 medlemmar, numera är de 800. Scen Sundsvall får Riksteaterns stipendium för sitt målmedvetna och framgångsrika arbete. Den här teaterföreningen kan både formulera tydliga mål och leva upp till dem.

--

Siri Hamari

Hennes insats väckte många spontana jubel förra året. Hon mötte barn med stort engagemang och en ständig energi. Många som såg henne som Liten i *En är ilsken, en är rädd, en gör allt för att bli sedd* identifierade sig helt och fullt med henne, och det hände att

barn i publiken antog att Siri Hamari på scenen också var ett barn. Så bra var hennes gestaltning.

Siri Hamari behärskar både mim, skådespeleri och dans till fullo. Hon har en gedigen nordisk utbildning i bagaget och har arbetat i Finland, Danmark och Sverige. Hon var också med och startade Cirkus Cirkör. Hennes engagemang är stort, hon reser också till flyktingläger och barnhem för att hjälpa hiv-drabbade barn i många länder.

Under 2009 visade Siri Hamari upp sin spännvidd som artist för publik i hela Sverige. Vi var många som upplevde hur värdefullt det är att kunna gå på lina i tvättstugan och Siri Hamaris artistiska mångsidighet erbjöd många nycklar till hur man kan hantera sorg och rädslor. Siri Hamari är väl värd Riksteaterns stipendium.

--

Marie Svelid

Nya samarbeten, teaterintressen som växer och det regionala stödet som ökar. Lunchteater, marknadsstrategier och en regional skåde bana. Riksteaterbloggen, kulturgaranti och fokus på teaterföreningar.

Hon bygger också nätverk med politiker, satsar på fler publikgrupper och utvecklar samarbeten, bland annat med Smålands Musik och teater.

Med Marie Svelid som företrädare för Riksteatern i Jönköpings län växer många och arbetet blir roligt.

Allt detta och mycket mer gör Marie Svelid, teaterkonsulent i Jönköpings län, till mottagare av Riksteaterns stipendium 2009.

--

Runa Fransson

Hon är en av alla de ideellt arbetande eldsjälar som ser till att kulturlivet i hela Sverige både lever och utvecklas. Och hon gör det genom att se till allas bästa. Oavsett om du är barn, ungdom eller vuxen i Storuman så finns det i Storumans Musik- och teaterförening en ordförande som ser till dina önskemål och din lust. Hon är också känd för att välkomna ensembler på turné med särskilt stor omsorg och en positiv anda.

Sedan början av 80-talet har hon varit ordförande i teaterföreningen och har med åren byggt upp ett värdefullt nätverk bland politiker och kulturaktörer. Hon ser till att Storumanborna får möta en bred scenkonstrepertoar. På scenen blandas världsmusik med jazz och teaterklassiker på såväl Folkets hus i Storumans tätort som i byarna runt om i kommunen.

Runa Fransson har sett till att göra föreningslivet i Storuman känt och eftertraktat. Hon styr sin förening med varm hand och under föreningsmötena hörs många skratt och engagerande samtal. Att vara med i hennes styrelse är det många som vill, så pass många att det lär finnas en kölista.

Runa Fransson är en stor inspirations- och kunskapskälla. Hon är väl värd Riksteaterns stipendium för sitt arbete under 2009.

--

Lars Björklund

Hans namn återfinns på Riksteaterns repertoar år efter år. I drygt tre år nu har han rest land och rike runt, eftersom det finns ett ständigt sug bland Riksteaterns föreningar, pedagoger och publik efter hans erfarenheter.

Många, många är de som köpt in hans föreläsning "Leken som rum för livet". Och många är de som varit med på hans gränsöverskridande samtal och workshops. Med honom har många människor fått ny kunskap och en ny syn på lekens möjligheter.

Han är en oerhört uppskattad föreläsare och ett värdefullt bollplank. När Riksteaterns pjästexter berör existentiella frågor har han ibland fått frågan: Vågar vi verkligen spela detta för en ung publik?

Och ja, visst vågar vi, när han delar med sig av sin stora kunskap från många år som självvårdare och sjukhuspräst.

Lars Björklund påminner oss om vikten av att gestalta de tysta, svåra och ordlösa teman som livet innehåller. Därför får Lars Björklund ett av Riksteaterns stipendier.

--

Hedda Krausz Sjögren

Med stort engagemang och en väldig generositet reste hon Sverige runt under 2009. Hon besökte ett 20tal orter och byggde värdefulla nätverk med teaterföreningar, länsteatrar, Amnesty, UNDP, och Kvinna till Kvinna. Hon skapade nya former för samarbeten och gav olika personer möjligheten att engagera sig och läsa varsin roll i Seven. Hon instruerade och regisserade ministrar, teaterchefer, elever och skådespelare med envishet, stor kunskap och ett imponerande lugn.

Tack vare Hedda Krausz Sjögren blev Seven en möjlighet för många människor att använda Riksteatern som plattform för både lokala och globala frågor. Sammanlagt satte sig hundratals personer på teaterscener under Sevens turné. Hennes framgångar kommer att skapa ringar på vattnet också under 2010 när ännu fler politiker och skådespelare ger röst åt Hafsat Abiola från Nigeria och de andra sex kvinnorna.

Kort sagt: Hedda Krausz Sjögren skapade de förutsättningar som behövdes för att hundratals människor skulle kunna bli delaktiga i Seven, och Seven blev en gränslös uppmuntran till engagemang för mänskliga rättigheter. Hon är mycket väl värd Riksteaterns stipendium.

--

Kerstin Johansson

Hon är en av Riksteaterns mest kunniga och uthålliga företrädare. Som ordförande i Gullspångs teaterförening ser hon till att fylla Folkets Hus och bygdegårdar kväll efter kväll. Hon är inte rädd för att pröva nya saker och på repertoaren syns därför både musik från Latinamerika och kända ansikten.

Kerstin Johansson personifierar väl den kulturpolitiska kunskap som finns hos många av Riksteaterns föreningar. Hon får Riksteaterns stipendium för att hon under 2009 tog ett ovärderligt stort ansvar för Riksteaterns svåra situation i Västra Götaland. Hon satte hela tiden Riksteaterns främsta före sin egen bekvämlighet och körde otaliga mil genom Västra Götaland för att informera, förklara och vara med på olika möten. Sedan körde hon tillbaka igen – lika många mil - för att koka soppa hemma i köket till en kommande soppteater.

Kestin Johansson vet hur man får publiken att känna sig välkommen och delaktig - genom hemlagad soppa, ett klurligt leende och ett lokalt marknadsföringsarbete som möter människorna i Gullspång i deras vardag.

--

Jenny Andreasson

Några av 1800-talets mest spelade dramatiker var kvinnor. När Riksteatern och Östgötateatern startade SPETS-projektet 2006 var det inte många som kände till det. Men SPETS dammade av hyllorna, öppnade arkiven och lyfte upp undanstoppade dramatiker.

Jenny Andreasson har varit knuten till Spetsprojektet som projektledare och regissör under flera år. Med säker regi och ett inbjudande tilltal - det hände att publiken la sig i det som hände på scen - såg hon till att bland andra *Räddad* av Alfhild Agrell och *Syskonbädd* av Stina Aronsson blev självklara för 2000-talets publik och hyllades av kritikerna. "Ett alltigenom fenomenalt nära livet-arbete" skrev till exempel en recensent om hennes uppsättning av *Ulla Isakssons Nära Livet* 2009.

Riksteaterns stipendiejury vill instämma i och förstärka det som Jenny Andreasson själv sagt om SPETS-projektet. "Vi har bevisat för branschen att det finns vansinnigt bra dramatik av kvinnor som varit bortglömda".

Jenny Andreasson har varit med om att skriva om svensk teaterhistoria. Efter att ha sett hennes uppsättningar kan ingen längre påstå att det saknas betydande kvinnliga dramatiker i historien. Därför är Jenny Andreasson väl värd Riksteaterns stipendium 2009.

--

Hedersomnämmande: Kamuyot

Riksteaterns stipendiekommitté har valt att dela ut ett särskilt hedersomnämmande till Kamuyot, en intensiv dansföreställning där publiken är medskapande och en del av föreställningen samtidigt som dansarna är en del av publiken.

Riksteatern turnerade med Kamuyot hösten 2007 och mötte ett enormt gensvar. Riksteatern, Ohad Naharin och Batsheva Dance Company beslöt sig därför för att göra ytterligare en turné under 2009 och 2010.

En av de tusentals elever som upplevt Kamuyot uttryckte sin uppskattning så här: "Jag tyckte föreställningen ägde fett hårt".

En annan skrev "jag säger bara WOW".

Riksteaterns stipendiekommitté instämmer i allt detta och vill särskilt framhålla dansarnas engagemang som inte bara visar sig under föreställningen utan också då de leder samtal med den unga publiken efter föreställningarna.